

[Justitsministeren.]

deres længde har jo i den senere tid hyppigt givet anledning til debat. I justitsministeriet følger vi dette spørgsmål med interesse; idet frihedsberøvelse er et så alvorligt indgreb i et menneskes tilværelse, at den kun må anvendes, når det er absolut påkrævet, og opføre, såsnart behovet ikke længere er til stede.

Hele spørgsmålet er taget op til behandling i det udvalg, der for ca. et halvt år siden blev nedsat vedrørende revision af visse bestemmelser i retsplejeloven, bl. a. om anholdelse og fængsling. I dette udvalg er såvel domstolene som politiet, anklagemyndigheden og — hvad der ikke mindst i denne forbindelse må anses for vigtigt — de beskikkede forsvarere repræsenteret.

Jeg agter at henlede udvalgets opmærksomhed på det af hr. Jørgen Andersen rejste spørgsmål, således at det kan indgå i udvalgets overvejelser.

Af *Otto Mørch* til landbrugsministeren (23. juli 1968):

„Vil ministeren medvirke til, at der snarest sættes ind med intenst oplysningsarbejde, eventuelt via TV, radio og dagspresse, for at forhindre ulykker og ulovlig jagt som følge af foruroligende stigninger i antallet af jægere uden tilstrækkeligt kendskab til våben, vildt og jagtlov?“

Begrundelse.

En ny jagtsæson er nært forestående, og da den 1. december er sidste frist for udstedelse af jagttegn uden forudgående jagtprøve for førstegangsjægere, kan der ventes en meget stor stigning i antallet af jægere uden tilstrækkeligt kendskab til våbenbrug og kendskab til vildt og jagtlovsbestemmelser.

Allerede i fjor, hvor ændringen af jagtloven var ventet, skete der således en stigning i antallet af førstegangsudstedte jagtkort fra 5.000 til 7.000. Jeg finder det på denne baggrund meget nødvendigt, at der tages initiativ til forebyggelse af ulykker og ulovlig jagt. Det kan bedst gøres ved et intenst oplysningsarbejde snarest via TV, radio og dagspresse.

Jeg håber, ministeren vil medvirke til en hurtig løsning af dette spørgsmål.

Landbrugsminister *Peter Larsens* svar (6. august 1968):

Jagtkonsulentvæsenet, der står til rådighed for alle jægere og andre jagtinteresserede, har bl. a. til opgave at give vejledning og instruktion i brugen af jagtvåben, i jagtudøvelse og vildtpleje af enhver art. Jagtkonsulentvæsenets oplysningsvirksomhed suppleres af jagtorganisationerne, der gennem jagtblade, møder og studiekredse medvirker til at udbrede kendskabet til jagtlovens bestemmelser, herunder jagt- og fredningstider, samt til de forskellige jagtformer og deres udøvelse.

Den omstændighed, at der formodentlig i disse år løses en del jagttegn med henblik på at slippe for at aflægge en prøve, hvorved erhververen af jagttegnet kan godtgøre at have fornødent kendskab til vildtet og de gældende jagt- og fredningsbestemmelser samt praktisk færdighed i betjeningen af jagtvåben, er vel ikke i sig selv ensbetydende med, at de pågældende går på jagt uden at sætte sig ind i jagtlovens bestemmelser og de almindelige forsigtighedsregler, der bør iagttages under jagtudøvelse. Men uanset den usikkerhed, der kan gøre sig gældende på dette punkt, finder jeg det ønskeligt, at man til enhver tid søger at udbrede kendskabet til jagtens rette udøvelse til så store jagtinteresserede kredse som muligt. Jeg vil derfor gerne medvirke til en øget propaganda på dette felt, og jeg har bedt jagtrådet om at drage omsorg for, at det løbende oplysningsarbejde søges intensivert, evt. via TV, radio og dagspresse, med henblik på den forestående jagtsæson.

Af *Chr. Madsen* til statsministeren (24. juli 1968):

„Hvornår vil statsministeren, som lovet, sikre en bedre beskæftigelse i Nordjylland og i andre arbejdsløshedsområder?“

Begrundelse.

Af statsministerens redegørelse den 5. marts 1968 fremgik bl. a., at den „næstbedste løsning“ blev forbrugsbegrænsende indgreb, højere skatter, nedskæring af statens og kommunernes anlægsbudgetter for at lette presset på arbejdsmarkedet m. m., og dette skulle gennemføres for at genskabe ligevægten i dansk økonomi osv.